jen přechodně, až do likvidace pozůstalosti po dědovi. Leč okolnostem těmto nelze přiznati rozhodný význam.

Především nutno zdůrazniti, že jedna osoba může míti také více než jedno řádné bydliště a že zejména jedna osoba může býti zároveň členem více než jedné náboženské obce židovské (srovn. zejména též nál. ss-u Budw. 5881 A). Okolnost, zda a že po případě měl st-l ve sporné době také řádné bydliště v P. a že platil náboženskou daň v P., nevylučuje tedy, že ve stejné době mohl míti řádné bydliště také v B. a býti povinen také tam k placení náboženské daně. — Vyměřování daní státních pak děje se podle zákonů berních podle jiných hledisek a nemá tu tedy rovněž významu. — Nedostatek policejního hlášení rovněž nedokazuje, že st-l neměl v B. řádné bydliště, nýbrž může po případě býti také jenom důsledkem toho, že nebylo dbáno předpisů o policejním hlášení.

Dále jest uvážiti, že trvalý pobyt a úmysl zdržovati se trvale na určitém místě není totožný s pobytem nepřetržitým a s úmyslem zdržovati se v místě neustále, nepřetržitě (srovn. citovaný již nál. ss-u). Nemá proto také významu, že st-l v rozhodné době se zdržoval vždy několik dnů v týdnu v B. a několik dnů v P. a že snad za svého pobytu v B. neměl úmysl, zůstati tam doživotně, nýbrž že snad mínil svého pobytu v B. opět zanechati, až hospodářské úkoly svoje v B. splní.

Na závadu také není, že st-l nebyl nikdy knihovním vlastníkem továrny v B., když přec je nepopřeno, že byl přihlášeným dědicem a spolusprávcem onoho majetku resp. že, jak stížnost sama dopouští, na správu závodu po dlouhou dobu pravidelně dohlížel.

Jestliže tedy žal. úřad resp. zsp hledali v okolnostech uvedených v rozhodnutí zsp-é podklad pro závěr, že st-l měl v rozhodné době řádné bydliště (také) v B., nelze v postupu tom shledati nezákonnost. — — — —

Č. 8182.

Policejní řízení trestní: Politický úřad — rozhoduje o policejním přestupku — není vázán skutkovým zjištěním soudu trestního učiněným v řízení o deliktu jiném.

(Nález ze dne 17. října 1929 č. 17.865.)

Věc: Mg. Ph. Jindřich Sp. v T. proti zemské správě politické v Praze o překročení lékarnické sazby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nálezem osp-é v T. ze 17. května 1926 byl st-l uznán vinným přestupkem § 19 vl. nař. z 8. srpna 1922 č. 210 Sb., jehož se dopustil tím, že dne 20. ledna 1926 vybral za dožádání léků Em. K-ovou již před 20. hod. noční taxu, a byl odsouzen k pokutě 100 Kč, pro případ nedobytnosti k 5dennímu vězení. Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání proti uvedenému nálezu. — — —

Stížnost poukazuje na diskrepanci mezi zjištěním okr. soudu v T., podle něhož st-l neprodal lék, o který jde, před 8. hodinou večerní, a zjištěním správního úřadu, podle kterého st-l vybral za zmíněný lék

noční taxu již před 8. hodinou večerní. Podle názoru stížnosti jsou správní úřady vázány na skutkové zjištění pravoplatného rozsudku trest. soudu a měl proto žal. úřad přihlédnouti k námitce vznesené v tomto směru v odvolání proti trestnímu nálezu I. stolice.

Nss neshledal stížnost důvodnou.

Podle § 95 odst. 1 úst. listiny přísluší soudní moc ve věcech trestních občanským soudům trestním, pokud není zvláštním zákonem přikázána trestním soudům vojenským, nebo pokud věci tyto nemají býti podle všeobecných předpisů projednány trestním řízením politickým nebo finančním. Pro trestní řízení policejní ustanovovalo v tomto směru před účinností zák. č. 125/27 pro území býv. práva rak. min. nař. z 3. dubna 1855 č. 61 ř. z., že vyšetřování a trestání všech přestupků, jež nejsou prohlášeny za činy trestné všeob. zákonem trest. z 27. května 1852 a ohledně nichž není řízení svěřeno výslovně úřadům jiným, vykonávají v prvé stolici politické (státně policejní) úřady I. instance (§§ 1 a 2 cit. nař.), v II. stolici zem. správy pol. a v III. min. vnitra (§ 3 cit. nař. a §§ 1 a 3 min. nař. z 31. ledna 1860 č. 31 ř. z.), pokud arci byl další rekurs přípustný a pokud jeho projednávání nenáleželo do působnosti jiného min. Trestní řízení před těmito úřady jest upraveno min. nař. z 5. března 1858 č. 34 ř. z. Ani v tomto nař., ani nikde jinde není stanoveno, že správní úřady, rozhodujíce o přestupcích politických, jsou vázány zjištěním, k němuž dospěl trest. soud, vykonávaje pravomoc jemu podle zák. příslušející. Naopak jest z cit. norem zřejmo, — a plyne to také z povahy věci samé, — že správní úřady musejí samy zjistiti skutkovou podstatu přestupku, k jehož stíhání jsou podle zák. povolány, a oceňují výsledky původního řízení před nimi provedeného podle vlastního volného uvážení.

Nelze proto shledati nezákonnost nebo vadnost řízení v tom, že žal. úřad, rozhoduje v II. stolici o policejním přestupku přičítaném st-li za vinu, nepokládal se za vázána skutkovým zjištěním trest. soudu, nýbrž hodnotil výsledky původního šetření samostatně.

Č. 8183.

Poistenie nemocenské: Otázka, zda niekto nabyl závodu v smysle § 171 zák. č. 221/24 o poisteniu pre prípad nemoci, invalidity a staroby, jest otázkou skutkovou.

(Nález zo dňa 17. októbra 1929 č. 18.436.)

Vec: Nathan St. vo F. proti župnému úradu vo Zvolene o nemocenských a úrazových príspevkoch.

Výrok: Sťažnosť sa zamieta ako bezdôvodná.

Dôvody: Okr. nemoc. poisťovňa v Lučenci vymerala firme Nathan St. vo F., ako právnej nástupkyni firmy Imrich H. a spol. podľa § 46 zák. čl. XIX : 1907 na nemoc. príspevkoch vzniklých v rokoch 1925 pri lesnom využitkovaní, čiastkou 1.066 Kč 60 h. Okr. úrad v Lučenci rozhodnutím zo dňa 15. apríla 1927 zamietnul odvolanie sť-ľa, lebo počas vypočutí svedkov bolo dokázané, že v roku 1925 prevzal drevársky obchod, v tejto dobe vyplácal robotníkov ako zamestnávateľ,